

Isaiah 40:1-26

Isaiah 40:1-26

(1) Comfort, oh comfort My people, Says your God. (2) Speak tenderly to Jerusalem, And declare to her That her term of service is over, That her iniquity is expiated; For she has received at the hand of the LORD Double for all her sins. (3) A voice rings out: "Clear in the desert A road for the LORD! Level in the wilderness A highway for our God! (4) Let every valley be raised, Every hill and mount made low. Let the rugged ground become level And the ridges become a plain. (5) The Presence of the LORD shall appear, And all flesh, as one, shall behold — For the LORD Himself has spoken." (6) A voice rings out: "Proclaim!" Another asks, "What shall I proclaim?" "All flesh is grass, All its goodness like flowers of the field: (7) Grass withers, flowers fade When the breath of the LORD blows on them. Indeed, man is but grass: (8) Grass withers, flowers fade— But the word of our God is always fulfilled!" (9) Ascend a lofty mountain, O herald of joy to Zion; Raise your voice with power, O herald of joy to Jerusalem — Raise it, have no fear; Announce to the cities of Judah: Behold your God! (10) Behold, the Lord GOD comes in might, And His arm wins triumph for Him; See, His reward is with Him, His recompense before Him. (11) Like a shepherd He pastures His flock: He gathers the lambs in His arms And carries them in His bosom; Gently He drives the mother sheep. (12) Who measured the waters with the hollow of His hand, And gauged the

ישעיהו מ' א'-כ"ו

(א) נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: (ב) דברו על-לב ורושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהיה כפלים בכל-חטאתיה: (ג) קול קורא במדבר פנו דרך יהיה ושרו בערבה מסלה לאלהינו: (ד) כל-גיא ונשא וכל-הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: (ה) ונגלה כבוד יהיה וראו כל-בשר יחדו כי פי יהיה דבר: (ו) קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל-הבשר חציר וכל-חסדו כציון השדה: (ז) יגש חציר גבל ציון כי רוח יהיה גשבה בו אכן חציר העם: (ח) יגש חציר גבל ציון ודבר-אלהינו קום לעולם: (ט) על הרגבה עלי-לך מבשרת ציון הרימי בפת קולך מבשרת ורושלים הרימי אל-תיראי אמרי לערי יהודה הגה אלהיכם: (י) הגה אדני יהוה בתוך יבוא וזרעו משלה לו הגה שכוה אמו ופעלתו לפגיו: (יא) ברעה עדרו ורעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ונהל: (יב) מי-מדד בשעלו מים ושמים בגרת תכון וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: (יג) מי-תכן את-רוח יהיה ואיש עצתו יודיענו: (יד) את-מי נועץ ויבינהו וילמדוהו בארח משפט וילמדוהו לעת ודרך תבונות יודיענו: (טו) הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כנק יטול: (טז) ולכזון אין די בער וסיתו

skies with a span, And meted earth's dust with a measure, And weighed the mountains with a scale And the hills with a balance? (13) Who has plumbed the mind of the LORD, What man could tell Him His plan? (14) Whom did He consult, and who taught Him, Guided Him in the way of right? Who guided Him in knowledge And showed Him the path of wisdom? (15) The nations are but a drop in a bucket, Reckoned as dust on a balance; The very coastlands He lifts like motes. (16) Lebanon is not fuel enough, Nor its beasts enough for sacrifice. (17) All nations are as naught in His sight; He accounts them as less than nothing. (18) To whom, then, can you liken God, What form compare to Him? (19) The idol? A woodworker shaped it, And a smith overlaid it with gold, Forging links of silver. (20) As a gift, he chooses the mulberry— A wood that does not rot— Then seeks a skillful woodworker To make a firm idol, That will not topple. (21) Do you not know? Have you not heard? Have you not been told From the very first? Have you not discerned How the earth was founded? (22) It is He who is enthroned above the vault of the earth, So that its inhabitants seem as grasshoppers; Who spread out the skies like gauze, Stretched them out like a tent to dwell in. (23) He brings potentates to naught, Makes rulers of the earth as nothing. (24) Hardly are they planted, Hardly are they sown, Hardly has their stem Taken root in earth, When He blows upon them and they dry up, And the storm bears them off like straw. (25) To whom, then, can you liken Me, To whom can I be compared? —says the Holy One. (26) Lift high your eyes and see: Who created these? He who sends out their host by count, Who calls them each by name: Because of His great might and vast power, Not one fails to appear.

אִין דִּי עוֹלָה: (ס) (יז) כָּל־הַגּוֹיִם כְּאֶין נִגְדוּ
מֵאֶפֶס וְתֵהוּ נִחְשְׁבוּ־לוֹ: (יח) וְאֶל־מִי
תִדְמִינוּ אֵל וּמֵה־דְמוּת תִּעְרָכוּ לוֹ: (יט)
הַפֶּסֶל נֶסֶד חָרָשׁ וְצִרְף בְּזָהָב יִרְקָעֵנוּ
וְיִתְקוּת כֶּסֶף צוּרִי: (כ) הַמְסִכּוּ תְרוּמָה עֵץ
לֹא־יִרְקַב יִבְחָר חָרָשׁ חֲכָם יִבְקֹשׁ־לוֹ לְהַכְיִן
פֶּסֶל לֹא יִמוּט: (כא) הֲלוֹא תִדְעוּ הֲלוֹא
תִשְׁמְעוּ הֲלוֹא הִגֵּד מְרֹאשׁ לְכֶם הֲלוֹא
הִבְיַנְתֶּם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ: (כב) הִישָׁב
עַל־חֹיג הָאָרֶץ וַיִּשְׁבֶּיהָ פַחַגְבִּים הַנוֹטָה כְּדֹק
שָׁמַיִם וַיִּמְתְּתֶם כְּאֵהֶל לְשָׁבֶת: (כג) הַנוֹתֵן
רוֹזְנִים לְאֶין שְׁפֹטִי אֶרֶץ פִּתְהוּ עֲשֵׂה: (כד)
אֶף בַּל־נִטְעוּ אֶף בַּל־זָרְעוּ אֶף בַּל־שָׁרַשׁ
כְּאֶרֶץ גִּזְעָם וּגְמִ־נֶשֶׁף בָּהֶם וַיִּכְּשׁוּ וַסְעֶרְהָ
כִּקְשׁ תִּשְׁאָם: (ס) (כה) וְאֶל־מִי תִדְמִינוּ
וְאֲשׁוּגָה יֵאֱמַר קְדוֹשׁ: (כו) שְׂאוּ־מְרוֹם
עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי־בְרָא אֱלֹהֵהּ הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר
צְבָאָם לְכֹלֵם בְּשֵׁם יְקֹרָא מְרַב אוֹנִים
וְאֶמִּין כֹּחַ אִישׁ לֹא נִעְדָר: (ס)

